

Můj přítel odjel

Karel Zich

Muž, holé nic, u slepých kolejnic
seděl sám, seděl sám.
Měl v očích lesk, pane, vás trápí stesk
co je vám, co je vám?
Muž zůstal ohnut v kříži
jako když jej tíží
hrozný sen, hrozný sen.
Pak míli za konečnou
s tváří téměř mléčnou
pravil jen, pravil jen:

Můj přítel odjel, teď jsem sám
můj přítel odjel, nevím kam, nevím kam.

Hej, ženo druha mého
nenechej ho samotného žít
žít jenom tak.
Pocit by měl, že mu tím odjel
poslední možný vlak.
Pro svůdnou šíji bílou
neopust' svou milou
nikdy víc, nikdy už.
Ať tvoje láska velká
nezoufá a nelká
jak ten muž:

Můj přítel odjel, teď jsem sám
můj přítel odjel, nevím kam, nevím kam
nevím kam.